

Bilag til kromand Anders Christensen Mikkelsen's –forhørs-rapport af 18 august 1850.

Lørdag den 18'august 1850 om middagen indfandt sig på Løvelbro kro til at afholde forhør, herredsfoged B.M.Moren sammen med sognefoged Anders N Nyrup fra Pederstrup, samt retskriver fra N. Ingstrup fra Viborg herredsting i anledning af kromanden Anders Christensen Mikkelsen den 17' havde taget sit eget liv, (hængt sig i forstuen til kroen).

De nærmere omstændigheder var følgende, idet der ved herreds fogeden blev foranstaltet i alt 7 afhøringer blandt den dødes nærmeste familie og de umiddelbart tilstedeværende:

1. Som første vidne var Anders Mikkelsens enke Kirsten Andersdatter som forklarede. At i går eftermiddag kl. 5' var hun gået i marken en kvart mil fra kroen, til høstfolkene med en mellemmad, mens ingen var hjemme bortset fra kromanden der lå til sengs og en lille pige Susanne Sørensdatter på 8 år der var plejebarn i familien. Pludseligt kommer den lille pige Susanne løbende ud i marken og fortæller, at noget er galt derhjemme, husbonden har hængt sig i forstuen i et reb ned fra loftet. Alle skyndte sig så hurtigt de kunne hjem og fandt her kromanden hængt i et reb fastgjort til en loftsbjælke. Sønnen Christian Andersen og hun (enken) skar ham straks ned og lagde ham ind på sengen, hvor de straks gjorde forsøg på at bringe den hængte til live igen, hvor også midler blev anvendt, bl. a. anvendte de hovandsæg under hans næse, men han forblev uden bevidsthed og de kunne konstatere han var fuldkommen død. Hun tilføjer, at han for omtrent 9-10 år siden begyndte, at ligge ofte i sin seng og fra den tid yttrede han sig ofte om udkommet og blev periodisk meget tungsindig. Han led meget af gigt og igen dagen forinden (fredag) klagede han sig meget over smerter, var sløj og fraværende, han nød kun lidet, udover at ligge i sengen foretog han sig intet, sådan havde hans liv forment sig de senere år. Han var fyldt 60 år og havde ikke altid sin forstands fulde brug.
2. Som 2" vidne fremstod Anders Mikkelsens søn Christen Andersen (21 år gl) som forklarede, at den lille Susan forskræmt kom løbende ud i marken med budskabet. hvorefter alle skyndte sig hjem med moderen foran, her de fandt ham hængt i et reb i forstuen. Oplivning blev forgæves forsøgt. Han var plaget af gigt og klagede sig altid over alt muligt, bl.a. over der blev brugt for mange penge til udkommet og til drive kroen. Dog den største ulykke var hans egen mangel på duelighed. Det ville han dog ikke høre om og blev i stedet mere og mere indesluttet.
3. Som 3. vidne fremstod, tjeneste-pigen Susanne Margrethe Andersdatter (24 år gl). der sammen med de øvrige var i marken på høstarbejde. Efter den lille Susanne kommer løbende skynder alle sig hjem og finder husbonden hængende i rebet, hvorefter han bliver skåret ned og lagt på sengen, hvor det bliver anstillet oplivning, men forgæves. Hendes omtale af husbonden er, at han var tungsindig lå meget og var ofte plaget af svær gigt, var tit svær at komme ud af det med, han havde mange klagemål, de sidste par dage særligt. Siden november forrige år havde husbonden og madmoderen ikke haft det godt sammen.
4. Som 4. vidne fremstod Jens Hoppe -tjeneste-karl (23 år gl), der forklarede, at midler blev anvendt for at kalde kromanden til live - men forgæves. Begrundet sygdom og manglende arbejdsevne, megen tungsindighed medførte, at han ødede kroen. Forlods nævnte han kromanden som mulig fallent

5. Som 5. fremstod sønnen Anders Andersen, (19 år gl).
der udtalte, at faderen var meget plaget af gigt og smerter og skabte en utrolig dårlig
sindsstemning omkring sig og det nok var begrundelsen for ugerningen.

6. Som 6. vidne fremstod Susanne Sørensdatte (8 år gl),
hun forklarer, mens alle var gået i marken, sidst madmoderen , med mellemmoderne, troede hun
husbonden foretog sig noget udenfor, da det trak ud søgte hun efter ham for tilsidst at finde ham
hængt inde i forstuen til kroen. Herefter løb hun alt hvad hun kunne ud i marken til de andre Hun
havde ikke bemærket noget uædvanligt ved kromanden forinden hun fandt ham.

7. Som 7, vidne fremstod sognefoged Peder Madsen i Bjerregrav, nabo til afdøde
Han forklarer, at siden kromanden havde begæret sine indtægterne ved broskatten øget, havde der
været vanskeligheder med at få betalt regningerne på kroen, det trak ofte ud, men skyldtes nok
manglende overblik fra kroholderen. Sognefogeden anser ikke der var grund til al befrygte
udkommet.

Årsagen til han har gjort det, kan der ikke siges mere om end der er sagt, - gård og gæsteri har han
drevet i 6 år og gjort det godt, det burde ikke være grunden til, a. han har ombragt sig

Forhøret
sluttet:

Søren
Nielsen, rets-
skriver.

Anders Nyrup,
sognefoged.

B.M Moren
herreds-
foged

Den 26 august 1850 blev kromand Anders Christensen Mikkelsen , Løvelbro Kro begravet på
Pederstrup kirkegård efter ansøgning hos Viborg amt, med nævnte forbehold:
Amtet tillader den afdøde begravet på en kirkegård i indviet jord. Dog må jordpåkastelse ikke
finde sted og cermonie skal foregå i stilhed, (uden deltagelse af præst og klokkeringning)
Anders Mikkelsen blev begravet lige indenfor på kirkegården på kirkelågens venstre side,
Regnet som den mest deklaserede plads på hele kirkegården.